

РЕШЕНИЕ

№ 7520

гр. София, 02.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 05.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **9398** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК. Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед № 287 от 25.03.2013г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите.

В жалбата се посочва, че издадената заповед е изцяло незаконосъобразна. Сочи се, че липсва основание за издаване на заповедта, тъй като заповед като процесната можело да се издава само ако услугите се предоставяли изцяло в некатегоризиран обект, а част от апартаментите в обекта на жалбоподателя били категоризирани. Твърди се, че за апартаментите, за които била издадена заповедта е поискана категоризация от Министерството на икономиката и енергетиката, но същият не се бил произнесъл своевременно. Поради тази причина, жалбоподателят счита, че бездействието на органа, не следва да му се вменява във вина и той да търпи неблагоприятни последици от това. Твърди се и, че заповедта противоречи с целта на закона. Целта и смисълът на налагането на една принудителна административна мярка /ПАМ/ е да преустанови незабавно едно съществуващо закононарушение, което съществува към момента на постановяването на ПАМ, с цел да се защитят важни обществени и държавни интереси. Жалбоподателят счита, че нито едно от условията и целите за постановяване на ПАМ не са налице. Изложени са и съображения за грубо нарушаване на принципа на съразмерност, както и че са засегнати интереси на дружеството и на трети лица. Моли, съдът да отмени заповедта. В допълнителна молба от 21.10.2013г. се изразява становище, че тъй като след издаване на заповедта е издадено Временно удостоверение за открита процедура по категоризиране на

туристически обект, т. е. е отстранено констатираното нарушение, то това е още едно основание за отмяна на заповедта.

Ответникът – Председателят на К., в съпроводителното писмо и в писмено становище от 23.10.2013г., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Твърди, че заповедта е издадена от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при спазване на процесуалните правила. Твърди, че при извършена проверка на обект – средство за подслон апартаментен хотел „Р. хотел” е установено, че се предоставят туристически услуги в некатегоризиран обект, за който не е издадено и временно удостоверение за категоризация. Сочи, че заповедта съответства на закона, доколкото целта на закона е да осигури защита на потребителите. Изложени са и съображения относно допуснатото предварително изпълнение на заповедта, които са неотносими към делото, доколкото относно допуснатото предварително изпълнение е налице произнасяне на АССГ, 34 състав по дело 9386/2013г., видно от Определение № 6119/27.09.2013г. Моли жалбата да бъде отхвърлена, а заповедта потвърдена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването. Жалбата, депозирана при ответника на 16.09.2013г., е подадена в срок, доколкото от доказателствата по делото се установява, че съобщение за изготвяне на заповедта е връчено на жалбоподателя, на 02.09.2013г., видно от представената обратна разписка. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна.

От договор за наем на недвижим имот от 28.01.2009г. се установява, че жалбоподателят е наемател на обекти (ресторант, спа център, лоби бар и др.) в комплекс „Р. К. Б.”, находящ се в [населено място], собственост на [фирма]. В чл. 2 от договора е предвидено, че наемателя приема да управлява и стопанисва комплекса и обектите в съответствие с условията на договора, като в чл. 3 изрично е записано, че под управление, цялостно стопанисване и разработване на комплекса ще се разбират всички правни и фактически действия, предприемани от наемателя за преотдаване на комплекса и/или обектите за ползване от трети лица, както и предлагането на широка гама от туристически услуги за ползвателите и гостите на комплекса. Към договора не е представено приложението с описание на обектите предмет на договора. От представените Удостоверение № РК-19-9100 и № РК-19-9099 се установява, че лоби бара и класическия ресторант „Р.”, намиращи се в апартаментен хотел „Р. А. хотел” са категоризирани за категория 4 звезди. С Категория 4 звезди е и Апартаментен хотел „Р. апарт хотел”, видно от Удостоверение № РК-19-9098. В удостоверението е записано, че капацитетът е 38 стаи, 106 легла. Стаите са описани на гърба на удостоверението (л. 95). И трите удостоверения са издадени на 21.02.2012г. На 26.11.2012г. (вх. № Т-81-00-148), [фирма] е подало до Министъра на икономиката, енергетиката и туризма / М. / Заявление за категоризиране на средство за подслон или място за настаняване „Р. апарт хотел”. Иска се категоризация на 73 стаи, подробно изброени в приложение към документите (л. 65 от делото). С писмо изх. №

Т81-00-148¹² от 28.01.2013г. на директор Дирекция „Туристическа политика” в М., жалбоподателят е уведомен за нередовности на подаденото заявление, като е предоставен срок за отстраняването им. Липсват доказателства за датата, на която писмото е получено от адресата. По делото са представени две писма на директор Дирекция „Туристическа политика” в М. (изх. № Т – 81-00-148 от 18.02.2013г.; изх. № Т – 81-00-148 от 20.02.2013г.), в които е посочено, че след отстраняване на нередовностите на подаденото заявление за категоризация, предстои издаването на заповед за откриване на процедура по категоризиране на туристическия обект. И в двете писма се съдържа изявление, че установеното забавяне в процедурата по категоризиране на хотел „Р. апарт хотел” не е по вина на заявителя. От писмо изх. № Т – 81-00-148 от 19.08.2013г. се установява, че на 02.08.2013г. в Министерство на икономиката и енергетиката (предишно наименование М.) е заведено допълване към вх. № Т-81-00-148/26.11.2012г. за категоризиране на апартаментен хотел „Р. апарт хотел” от [фирма]. Отражено е, че направеното допълване е разгледано от Експертната комисия по категоризация на туристически обекти на заседание проведено на 06.08.2013г. и е предложено откриването на процедура по категоризиране на туристически обект и издаване на временно удостоверение за открита процедура. Такова е издадено на 13.09.2013г., № РК-18-7259/2013г. Срокът на валидност на удостоверението е до 05.01.2014г.

На 31.01.2013г. служители на Комисията за защита на потребителите са извършили проверка на обект апартаментен хотел „Р. апарт хотел”, [населено място], м. „А.” стопанисван от [фирма]. Резултатите от проверката са обективирани в съставения Констативен протокол /КП/, бланков номер К-0148136/31.01.2013г. В протокола е посочено, че на видно място на рецепцията е поставено удостоверение за утвърдена категоризация на туристически обект с № РК-19-9098/21.02.2012г., с категория 4 звезди, в което е записано, че капацитета на апартаментния хотел е 38 стаи/106 легла. В момента на проверката е представен документ вх. № Т-81-00-148/26.11.2012г. за подадено заявление в М. за категоризиране на общия брой от 73 апартамента, в които се извършва туристическа дейност хотелиерство. Други нарушения не са констатирани. С протокола е наредено на 12.02.2013г. от дружеството да бъде предоставено валидно удостоверение за категоризация на общия брой от 73 апартамента. Протоколът е подписан от представител на жалбоподателя. Видно от съставения Протокол за проверка на документи бланков № К 60528 на 13.02.2013г. от [фирма] са представени писмо изх. № Т81-00-148¹² от 28.01.2013г. и входящ номер Т81-00-148¹² от 07.02.2013г. за подадени документи в М., не е посочено какви точно документи са подадени под този входящ номер. На 20.02.2013г. жалбоподателят е подал до К. Възражение (вх. № 0-03-750), във връзка с извършената проверка на 31.01.2013г. На 25.03.2013г. е издадена процесната заповед, с която е наложена принудителна административна мярка „временно затваряне на туристически обект” по чл. 3, ал. 3, т. 1 от ЗТ (отм.) – средство за подслон/апартаментен хотел „Р. апарт хотел” – апартаменти с изрично посочени в заповедта номера.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна. Към момента на издаване на процесния административен акт е действал отменения ЗТ (Обн., ДВ, бр. 56 от 7.06.2002 г., в сила от 1.10.2002 г., отм. с § 2 от ПЗР на Закона за туризма, обн., ДВ, бр. 30 от 26.03.2013 г., в сила от 26.03.2013 г.), поради което преценката за законосъобразността на акта ще бъде извършена съобразно този акт.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – председателя на К., с

оглед разпоредбата на чл. 64б ЗТ (отм.). Процесната заповед е издадена с правно основание чл. 64б, ал. 2, т. 3, буква „б“ ЗТ (отм.). Съгласно този текст Председателят на Комисията за защита на потребителите налага принудителна административна мярка временно затваряне на туристически обект по чл. 3, ал. 3, т. 1, 2, 3, 4 и 10 в случаите на предоставяне на туристически услуги в некатегоризиран туристически обект по чл. 3, ал. 3, т. 1, 2, 3 и 10 или в обект, на който не е издадено временно удостоверение за открита процедура за категоризиране. По делото между страните няма спор по фактите. Жалбоподателят не оспорва, че предоставя туристически услуги и в апартаментите предмет на процесната заповед. Съдът не споделя становището му, че ПАМ временно затваряне на туристически обект се прилага само за случаите, в които туристическата услуга се предлага изцяло в некатегоризиран обект. ЗТ изисква предоставянето на туристически услуги да се извършва в категоризирани туристически обекти, доколкото туристическата услуга следва да отговаря на минималните изисквания на категорията, за която е категоризиран обекта – чл. 45, 46 ЗТ (отм.). Съгласно чл. 50, ал. 1 с. з. на категоризиране по този закон подлежат туристическите обекти по чл. 3, ал. 3, т. 1, 2, 3, 5, 6 и 10 независимо от формата на собственост и начина на стопанисване. Никъде в закона няма разпоредба сочеща, че след като част от обекта е категоризиран, за некатегоризирана част от същия не може да се налага ПАМ временно затваряне на туристическия обект. В този смисъл е и Решение № 4923 от 9.04.2013 г. на ВАС по адм. д. № 1463/2013 г., VII о. С процесната заповед не се затваря целия обект, а само стаите от него, които не са включени в удостоверението за категоризация и те са изрично изброени в оспорваната заповед. В тази връзка следва да се отбележи, че временното затваряне на определен брой стаи по никакъв начин не се отразява на ползването на другите категоризирани обекти (останалите стаи, лоби бара, ресторанта) противно на твърденията на жалбоподателя. Същите не са обект на процесната заповед и продължават да функционират. От събраните по делото доказателства се установи по безспорен начин, че стаите предмет на Заповед № 287/25.03.2013г. не са категоризирани, че за същите към датата на издаване на заповедта не е издадено и временно удостоверение за категоризация, поради което правилно и законосъобразно председателя на К. е издал процесната заповед, като е съобразена и целта на ЗТ (отм.) – туристически услуги да се предоставят само в категоризирани обекти, за да се гарантират правата и защитят интересите на потребителите на туристическия продукт.

Съдът намира, че въпреки, че е налице забавяне на категоризирания орган, то същото не води до извод, че не следва да се налага процесната ПАМ. Забавянето е било за разглеждане на заявлението от Експертната комисия по категоризация на туристически обекти, като отразеното в писмото до жалбоподателя, че забавянето не е по негова вина се отнася до това първоначално разглеждане, а не за забавяне на органа след отстраняване на констатираните нередовности на заявлението за категоризация. От доказателствата по делото се установи, че жалбоподателят е отстранил констатираните нередовности на заявлението си едва на 02.08.2013г., след което заявлението му е разгледано от Експертната комисия по категоризация на туристически обекти на 06.08.2013г. и му е издадено временно удостоверение за категоризация. В тази връзка съдебната практика, на която се позовава жалбоподателят е за хипотеза различна от тази, в която се намира [фирма]. Видно от посочената съдебна практика, лицето е имало удостоверение за категоризация и преди изтичането на нейната валидност е подал заявление за категоризация. След като

органът не се е произнесъл с допустимите процесуални средства е предприел действия за защитата си. В процесния случай, апартаментите предмет на процесната заповед не са били категоризирани изобщо, т. е. същите са били некатегоризирани. Поради тази причина, преди издаването на временно удостоверение за категоризацията им не е следвало да се използват. Действително заявлението за категоризация е подадено на 26.11.2012г., но жалбоподателят е получил писмо за отстраняване на констатираните нередовности и е отстранил същите едва на 02.08.2013г., видно от отразеното в писмо изх. № Т-81-00-148/19.08.2013г. Ако същият е смятал, че е налице забавяне на органа е можело с допустимите от закона средства да защити правата си. На 13.09.2013г. е издадено удостоверението за временна категоризация. Издаването на същото, не е основание за незаконосъобразност и отмяна на заповедта. Издаването на същото означава, че ПАМ, наложена с процесната заповед отпада автоматично, съгласно чл. 64б, ал. 3 ЗТ (отм.). В самата заповед е посочено, че мярката се налага до отстраняване на нарушението. При издаване на заповедта съдът намира, че не са допуснати нарушения на административно производствените правила, които да обосновават отмяна само на това основание.

С оглед изложеното жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Ответникът не претендира разноски, не е сторил такива, поради което не му се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Заповед № 287 от 25.03.2013г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му, пред Върховния административен съд на Република Б.. Жалбата се подава чрез АССг.

Препис от решението да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: